

raade, vil komme til at konkurrere med hinanden om dette Omraades lokale Interesser.

Det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Rottbøll) udtalte sig for en ny og hidtil ikke drøftet Valgmaade, nemlig Forholdstalsvalg i store Kredse, men saaledes indrettet, at man skilte Købstæderne ud for sig og lod dem udgøre en stor Kreds og Landet for sig udgøre andre store Kredse. Ja, hvis det maa undre, at der i Højre er saa modstridende Stemninger som de, der er kommet til Orde fra Folketingsmanden for Københavns 6te Valgkreds og fra det ærede 2det Medlem for 3die Kreds her oppe, maa det i Grunden ikke undre, at der i det lille frikonservative Parti, som det ærede Medlem tilhører, kan komme saa modstridende Stemninger til Orde, som vi i den sidste Tid har hørt. Det ærede Medlem erklærer sig nu for Tilhænger af Forholdstalsvalg i store Kredse, hans Fører, Formanden for det frikonservative Parti (Frijs), har som bekendt udtalt Ønske om Forholdstalsvalg i Hovedstaden, men om Bevarelsen af Enkeltmandskredse ude paa Landet, ja har endogsaa betragtet Forholdstalsvalgets Indførelse som skæbnesvangert. Nede i Folketinget, hvor Folketingsmanden fra Svendborg (Wenzel Neergaard) almindeligt regnes at staa det ærede Medlems Parti her oppe ret nær, har nævnte Folketingsmand udtalt sig meget stærkt til Gunst for Opretholdelsen af Enmandskredse med en lignende Argumentation som den, jeg har ført frem til Gunst derfor, og som den tidligere Konseilspræsident har anført, forholdende sig kritisk overfor Forholdstalsvalg i større Kredse, erklærende det for en uheldig Form for Forholdstalsvalg, men samtidig menende, at netop Valget i Enkeltmandskredse i Forbindelse med Tillægsmandater vilde kunne være et tilfredsstillende System. Da jeg forleden havde Lejlighed til i Folketinget at citere denne Udtalelse, vedkendte Folketingsmanden fra Svendborg sig den, men gjorde kun den Bemærkning, som han selvfølgelig havde Ret til, at han mente, at i det Forslag, som her forelaa, var Spørgsmaalet om Enkeltmandskredse med Forholdstalsvalg ikke tilstrækkelig klart udformet.

Naar jeg ser paa de ærede Medlemmer fra konservative Partier, finder jeg saa mange Anskuelser fremført, angaaende hvorledes Valgmaaden bør være, at det er mig klart, at de konservative Partier heller ikke stræber efter at naa et fælles Standpunkt i denne Sag, men mener, at

de mange forskellige Standpunkter, hvis der skulde frembyde sig en eller anden Situation, hvor et eller andet Standpunkt hos de andre Partier kunde trænge til en Understøttelse, er egnede til at føre til en for Grundlovs- og Valglovssagen videre uheldig Udvikling. Jeg tror imidlertid — og dermed skal jeg slutte, idet de forskellige Enkeltheder, som er fremførte, vel rettest bør besvares under Udvalgsbehandlingen —, at disse Forhaabninger vil briste, og de vil briste, saa sandt som den Aand, der er gaaet igennem de 4 Ordføreres Taler i Dag, ogsaa kommer til at blive den, der bærer de kommende Forhandlinger i Udvalget.

Piper: Den højtærede Indenrigsminister udtalte for lidt siden, at den Kritik, jeg havde rettet imod det fremsatte Lovforslag, ogsaa ramte mine Meningsfæller i det andet Ting. Mine Meningsfæller i det andet Ting, Repræsentanterne for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) og Københavns 6te Valgkreds (Hammerich), har ganske vist stillet Forslag om Forholdstalsvalg i Forbindelse med Valg i Enkeltmandskredse, men de har gjort det paa et Tidspunkt, hvor man fra alle andre Sider ikke var lydhør for et virkeligt Forholdstalsvalg, som altid har været vort principale Krav, de har gjort det for at skabe et Surrogat for et virkeligt Forholdstalsvalg nærmest som et Forsøg, der sluttede sig til det Forslag, der i sin Tid blev fremsat af General Madsen, da han var Medlem af Folketinget, et Forslag, der var det første Forsøg paa at kombinere Forholdstalsvalg med Valg i Enkeltmandskredse. Jeg er ganske overbevist om, at jeg ikke er i Strid med mine to Kolleger i det andet Ting, de staar paa samme Standpunkt som jeg og kræver Forholdstalsvalg saa fuldt ud, som det overhovedet kan lade sig udføre.

Dernæst udtalte den højtærede Indenrigsminister med Hensyn til den Anke, jeg havde rettet mod, at der blev valgt to Repræsentanter for samme Kreds, Andelsrepræsentanter, som jeg kaldte dem, at der ogsaa nu for Øjeblikket finder et lignende Forhold Sted, man havde saaledes to Repræsentanter baade i Aarhus og i Odense. Forholdet bliver imidlertid et ganske andet, thi disse er valgte hver i sin Kreds, og selv om de tilhører forskellige Partier, tilhører de hver sin Kreds, men i Fremtiden vil disse Repræsentanter, den ene valgt i Kredsen og den anden som Suppleringskandidat paa Grund af det store Stemmeantal, blive